

Administrația și nea
Tipografia:
Bragov, piața mare Nr. 22.
București neștrănoate nu se re-
trimite. Manuscris'ne nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Bragov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena:
Hans/Messe, Hainstein & Topler
(St. Mark), Heinrich Schickel, Alois
Brenn, M. Linder, A. Oppel, J. Dan-
wberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Maser, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmondă pe o colonă 6 or.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifar și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o se-
ră 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

„Gazeta” ieșe în fie-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și strălătațe:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumerează la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
mai înainte.

Nr. 158.

Brașov, Luni, Marți 19 (31) Iulie

1888.

Brașov, 18 Iulie s. a. 1888.

Dilele acestea Rusia s'erbăto-
resce la Kiev introducerea cești-
nismului la poporul răsesc cu
IX. secole mai înainte. Acest
taptu istoric s'a petrecut, cum
spun cronicile, printre anii 988—
990 sub Vladimir cel sfânt. Tra-
dițiunea spune, că Vladimir a
porinit cu oștea din Novgorod în
potriva fraților săi Iaropolcu, și
Olegu, pe cari i-a ucis și a că-
roru principate le-a împreunatu cu
alți seu. Dela Kiev, unde și-a
strămutatu reședința, Vladimir a
hotărîtu a cuceri principatul Cher-
sonu și a juratu că, decă va reuși
a'lu cuceri, va trece la creștinismu
și se va boteza. După ce a că-
duțu Chersonulu, Vladimir a luat
ca soțiu pe princessa Ana, sora îm-
păratului bizantin și și-a împlinit
votulu. Sub conducerea preoților
bizantin și a metropolitulu Mi-
hailu s'a sevărșitu în riulu Dni-
pru botezulu lui Vladimir și alți
supușilor săi. Dēulu cioplitu în
lemn Perunu, la care se închi-
nau până atunci, a fostu legatu de
coda unui calu, tēritu prin apă și
biciuitu ca semn, că se lapedă toți
de elu.

Faptulu istoric alu trecerei
Rușilor la creștinismu își are im-
portanța sa culturală și lumea ci-
vilisată nu putea decât să pri-
vēscă cu viu interesu la serbarea
iubilară, ce s'a înscenatu în Kiev,
în memoria acestui faptu mărețu
întēplatu înainte cu 900 de ani.

Cu tōte aceste persoane, cari
se găsesc în fruntea serbării,
modulu cum s'a pus în scenă ce-
lebrarea și mai alesu împrejurarea,
că comitetulu aranjatoru nu s'a
mărginitu de a face o festivitate
curat răsescă, precum avea să
fiă, dēr s'a adresatu și în străi-
nătate cătră tōte poporele slave

și neslave, cari aparținū religiunei
ortodoxe, ca să trimită represen-
tanți oficiali la Kiev, au provo-
catu critica și arelelor independente
din străinătate.

Aranjatorii au datu pe față ten-
dința de a da iubileulu din Kiev
unū caracteru de predominatiune
politică și acēstă vedită tendință
a deșteptatu o legitimă suspitiune
în sinulu poporelor slave și ne-
slave, cari au fostu invitate la ser-
bare, încātu nici Sērbii nici Bul-
garii, nici Rutenii. Cu atātū mai
puținū Românii și Grecii s'au în-
duplecatu a participa în modu ofi-
cialu la festivitățile Rușilor.

Se asigură, că idea serbării și
aranjarea ei se datoresce genera-
lulu Ignatiev președintele comite-
tulu de binefacere slavu din Moscva
și procuratorulu sinodulu Pobe-
donosev, amēdoi vestiți pentru
tendințele lor panrusesci.

Lorū li se atribue și idea de
a redica unū monumentu în me-
moria lui Bogdan Chmelnicki, care
fū inauguratu în ajunulu iubileulu
trecerei la creștinismu. Cine a
fostu acēstu Chmelnicki? Unū re-
negatu polonū din veaculu alu
17-lea, care punēdu-se în fruntea
cazacilor zaporogeni a pustitū
Ukraina cu focu și cu feru și a
supus'o dominațiunei rusesci.

Caracteristicu este, că pe lângū
bisericele ortodoxe din Orientu
chiar Tarulu Rusiei, care a fostu
anume invitatū la serbarea din Kiev,
nu a luatū parte la ea, nici în per-
sonă, nici printr'unū reprezentantū.

Astfelu iubileulu din Kiev a
fostu mărginitu la sferile politici-
loru din Moscva și n'a pututu do-
bēndi importanța, ce au voitū a
i-o da aranjatorii lui.

Rēceala seu mai bine dīsū ab-
ținerea din partea poporelor slave
precum și din partea Romanilor
și a Grecilor probēză, că ori-cātū

activitate desfășurā propaganda
panslavă din Rusia, ori-cātū de
puternice și variate sunt mijlō-
cele, de cari dispune, până acum
n'a pututu să obțină rezultatele
multu așteptate în afară de granițele
Rusiei.

Poporele, fiă câtū de mici, s'au
deșteptatu și nu vorū să se ade-
menescă de pompa și promisiunile
înșelătoare ale celor mari și pu-
ternici. Din contră preferă fie-
care a trăi ca individualitate de
sine stătătoare, dezvoltându-se și
progresându în marginele puteri-
loru și a darurilor sale firesci, cu
cari l'a înzestratu Dumnezeu.

Cātū pentru România în deo-
sebi, ea trebuie să se bucure, că
neamulu răsesc prin trecerea sa
la creștinismu și părăsirea religiiei
sale barbare a apucatū acum
900 de ani drumulu celū mare
alū moralei creștine, drumulu
culturei, dēr prezența ei la acēsta
serbare n'ar fi avutū nici unū
sensu, căci ce are a face elemen-
tul latinu dela Dunăre cu pro-
paganda răsescă? Celū multu de
a vechia ca acēstă propagandă să
nu prindă rădăcină prin câteva
sate bulgare din România.

Presă europeană despre întâlnirea monarhilor.

„Nord” din Bruxela dīce, că Europa
pōte privi cu cea mai mare încredere la
urmările pacifice ale întâlnirii monar-
hilor.

După „Daily News,” guvernulu ger-
manu va cere depărtarea prințulu Fer-
dinand de Coburgu din Bulgaria. Cabi-
netulu berlinezu va accentua, că gu-
vernarea lui Ferdinandu stă în contra-
dicere cu tractatul din Berlinu.

„Times” publică părerile unui diplo-
matu francezu, după cari întvederea
monarhilor va avea ca rezultatū măn-
ținerea păcii pe timpū îndelungatū. A-
miciția dintre Rusia și Germania ar fi

de mare folosū pentru Franca, căci a-
cēstă amiciția ar jīni multū tripla a-
lianță, care amenință cu celū mai mare
periculū pe Franca și care constituie cea
mai mare pedecă pentru acțiunea poli-
tică a Franciei. Rusia nu va face nici-
odată nimicū pentru Franca, Austro-
Ungaria însă va paralisa pe Rusia. Italia
se va crede că este înșelată și nebăgată
în sēmă; Anglia, care nu pōte conta la
ajutorulu Rusiei și care în timpul de
ađi nu se pōrtă cu prea mare simpatia
față cu Germania, se va arăta înclinată
spre Franca și aceste împrejurări vorū
constringe pe Italia să se alătore și ea
la Franca, care-i pōte da mai multă re-
compensă decâtū ori-care altă putere.

„Berliner Tageblatt” e informatū din
Petersburgu, că și Austro-Ungaria se va
alătura la nouēle relații statorite între
Rusia și Germania. În urma acēsta
ceștiunea bulgară se va rezolva prin de-
tronarea prințulu de Coburgu și înlo-
cuirea lui cu prințulu daneșu Valdemar.

De altmintrelea, dīce „B. Tagbl.,”
între cei doi monarhi, cu ocaziunea în-
tēnirii lorū din Petersburgu, s'au
discutatū și afaceri familiare, a fostu
vorba adecă de-o logodnă a moștenito-
rulu de tronū răsesc cu princessa pru-
siană Margareta.

Correspondinței rusesci din Berlinu,
care întreține relații semi-oficiale cu
guvernulu din Petersburgu, i se scrie
din acēstu orașu următoarele:

Din unele indicii m-am formatū
convingerea, că Rusia este dispusă să a-
rate o mai mare bunăvoință pentru con-
cesiuni decâtū ar fi pututu cineva pre-
supune după atitudinea presei și după
scirile răspândite în străinătate. Se pare
că guvernulu nostru răsesc nu s'ar îm-
potrivi d'a renunța în parte la influența
sa ce i se cuvine în Bulgaria, dēr acēsta
numai cu condițiunea ca și Austria să
nu se mai amestece în afacerile penin-
sulei balcanice. Singurul punctū, unde
guvernulu pare a nu schimba absolutū
nicicū din atitudinea sa, este înlăturarea
principulu de Coburg.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Paul Hervien

TAINA GHETARULUI DE JOSU,

Novelă

Traducere de I. S. Spartali.

I.

S'auđi unū mormăitū în grupulu că-
călăuzilor după ce tăcu sindiculu, și des-
bateră fū întreruptă mai multe minute
din pricina asta.

Ulric Tagmer, sdrobitu de autorita-
tea acēstei doveđi, tăcea.

Sindiculu îl întrebă încă o dată.
Acusatulu se silu să dīcă în sfērșitū:

— Eu locuesc pe drumulu care duce
la Ghetarul de Josu... Ne-amū opritū
la mine acasă... ca s'mi iau toporu...
D-lui Schuchmann i s'a făcutu milă de
miseria mea... A dăruițu o mână de aurū
nevestii mele... care l'a și îngropatū
numai decâtū... fiindcă ușa noastră nu se
înceue... și fiindcă noi nu stămū totdauna
în casă...

— Aici trebuie dēr să rectificū spu-
sele tale, dīse sindiculu. Dta nu ești
însuratū, Tagmer. Dta trāești cu o fe-
meă Maria Müller, pe care bărbatulū seu
legitimū a gonit' o din Lucerna din pri-
cina moravurilor ei striccate.

În auditoru s'auđi o mișcare de nea-
probare.

Neregularitatea traiulu unui bărbatū

cu o femeă era proverbială; dēr ce felū!
ce nevoie era ca să se facă alusiune în-
tr'unū astfelu de momentū?

Sindiculu dīse ēr:

— Ființa pe care ai strîns'o depe
poduri este prea frumoasă, după cum spune
lumea. Se mai spune că banii pe cari îi
căștigū nu suntū de ajunsū ca să multu-
mească cochetăria ei. S'apoi șcii ce se
mai vorbește?

— Nu!

— S'a băgatū de sēmă că Maria
Müller îi plăcea bancherulu. Lumea are
cuvinte să creadă, că de aceea venea elū
așa de desū în Grindelwald. Adineaori
chiar dta ai spusū, că bancherulu i-a dār-
ruitū niște parale, și faptulū acesta în-
tārește și mai multū credința lumii. Și
eu am ajunsū acum ca să am totū pă-
rerea pe care o au concetățenii dtale:
dta șciai de mai înainte că Domnulu
Schuchmann se pregătea să plece; și ai
vrutū să te asigurū de paralele lui, fiindcă
dta nu aveai. Ipotesa asta se crede că
este mai evederată decâtū basmulū Dtale
despre o întimplare ale cărei condiții,
prea puținū complicate, nu puteau face
victimă pe unū ascensionistū experimen-
tatū ca domnulu Schuchmann. S'afară
de acēsta tōte împrejurările te osîndescū
și atitudinea dtale te osîndescū mai tare
decātū ori-ce.

Acum însă în fața sindiculu nu mai
era același omū supusū ca altă dată.

O făcără de îndrăsnělă neprevēduță
strălucă în ochii lui Ulric Tagmer și elū

trânti cu pumnulu în masă urlând cu
turbarea celorū cari au suferitū multă
vreme fără să se plângă.

— Sē potfescă aici în fața mea toți
născocitorii de minciuni! Maria este ne-
vasta mea în fața lui Dumnezeu... Și
este femeă cum se cade Maria... S'afară
d'acēsta eu o iubescū și oprescu pe ori-
cine ca s'o insulte. Aratā mi mie pe a-
ceia, cari își ascundū capulu ca niște
porci, în mocirlă.

Exploia acēsta de tăriă ușurā inima
călăuzilor.

S'apoi acusatulu era unulū dintre
ei... și din pricina prostiei lui mândria
corporăției fusese îndestulū de căsnită.

Și sindiculu era mulțamitū.
Elū cređu că dilectica lui lovise
dreptū; și, fără să se mai gândescă să
dobândescă alte lămuriri dela Ulricu Tag-
mer, din pricină că era forte întăritatū,
ilū invită să trecă în cabinetulu d'alături,
sub supravegherea grefierulu, până când
se va delibera.

În sală, cu tōtă aprinderea discuției,
s'auđeau țipetele d'afară, convorbirile,
treapătulu omenilor...

Diferite propunerū furū susținute.
Cea dintăiu, a unui unchiu a lui Ul-
ric despre tată, era ca ancheta să nu
aibă nici o urmă. Cestăaltū Tagmer,
care ținea la cinstea numelui, spuse ce
putare bună avusese în trecutū nepo-
tulu seu căruia, la vârsta de treideci de
ani, căți avea acum, nu i se putea îm-

puta nimicū alta decâtū că nu trăia le-
gitimū cu femeia lui.

Sindiculu, dorindū să se scape de
ori-ce răspundere, sfātui ca să se trimetă
afacerea la tribunalulu criminalu.

Călăuzii însă se declarară împotriva
măsurii acēsteia grozave și starostea lorū
rēsună sentimentulu obștescū într'o a
treia propunere:

Dēcă se va cere intervenirea pu-
terei publice, dēcă se va lăți șgomotulu
despre întēmplarea acēsta și dēcă se va
denunța un membru dintre ei, s'a arunca
necinstea peste întrega instituția. Ceva
mai multū, era cu neputință ca să se
afle vreodată adevērulū.

Dēcă însă se tăgăduia crima, nu era
cu tōte astea îndoială, că se făcuse o
greșelă mare. De aceea, vinovatulu tre-
buia pedepsitū după legea disciplinară a
companiei.

Când se închise discuția se procedă
la votū și 18 voturi din 20 votanți pro-
clamară pe Ulric Tagmer ștersū din
meseria de călăuzi și lipsitū de dreptulu
d'a conduce pe străini.

Tagmer fū chematū.
Atunci, toți stândū în picioare și
fiindū o tăcere solemnă ca într'o cameră
de mortū, sindiculu rosti sentința.

Ulric ascultă. Și sindiculu dīse pe
urmă:

— Te sfătuescū chiarū în interesulu
d-tale ca să părăsești ținutulū acesta.

Tagmer rēsponse:

— Nu mă temū, sunt nevinovatū.

Contra lui personalu pôte că n'ar fi nimic de dîs, decă ar fi de religiunea ortodoxă orientală sêu celi puțin de religiunea luterană, d'ér pe unî principe de religiunea catolică, guvernul rusesc nu-l va suferi nicî-odată în fruntea poporului bulgar.

Din isvoru bunu de și potu garanta esactitatea mi-se comunică că Germania ar fi dispusă să facă cele mai mari concesii în acestu punctu. Impăratul germanu ar avé de gându să provôce în modu categoricu pe principele Coburg să părăsescă tronul usurpatu de densusu.

Decă tronul va fi éraš liberu, atunci nu va fi greu de a găsi unu candidatu care să fiă agreatu de tôte puterile cu atât mai multu, că atunci celi puțin de facto se va deschide perspectiva unei depline independențe pentru statele balcanice.

Se pare că crisa orientală înainteză spre acestu sfârșitu, unu sfârșitu care pare a fi celi mai raționalu, celi mai uman și celi mai corăspundătoru culturalei. Nu-i vorba, Rusia și va reserva dreptul d'ași spune cuvântul sêu hotărîtor în cestiunea Dardanelor, când césul de peire va suna pentru Turcia. Acésta, cei dreptu, aparține unui viitoru mai îndepărtatu, d'ér se pôte spera cu siguranță, că Europa unu șir mai îndelungatu de ani va puté respira mai liberu decă cestiunea bulgară va primi o soluțiune în direcțiunea indicată.

Bulgaria și întrevăderea dela Petersburgu.

„Correspondance de l'Est“ primesc de din Sofia următoarea corespondință cu data de 21 Iulie:

Cercurile guvernamentale au aerul d'a fi cătu se pôte de indiferente cu privire la întrevăderea dela Peterhof, și organul oficiosu „Svoboda“ se silesc a convinge pe cetitorii săi, că cei doi împérați nu voru face și nicî nu voru putea face nimic vatămătoru regimului actualu alu Bulgariei, fiindu că cei doi aliați ai Germaniei, Austro-Ungaria și Italia, se opun la acésta; fiindcă și Englitera și Turcia suntu dispuse alu apéra, și fiindcă, în fine, toți patrioții bulgari suntu hotărâți d'a rămân pe lângă principele lor și a vèrsa sângele lor până la ultima picătură pentru independența țerei.

Cu tôte acestea în dosul culiselor nu lipsesc îngrijirile și temerile.

Dilele trecute d. Stambuloff a pronunțatu următoarele cuvinte cu ocaziunea unei conversațiuni confidențiale ce a a-

vutu cu nisce deputați veniți la densusu spre a-lu întreba asupra situațiunii:

„Totul aternă dela ceea ce se va hotări la Petersburgu, decă ni-se va spune încă odată, că prezenta principelui Ferdinandu în Bulgaria este ilegală și decă densusu va fi somat a abdică și a părăsi țera, noi nu vom mai puté raspunde printr'unu refusu; d'astă dată elu va trebui să cedeze.“

Numai în vederea acestei eventualități primulu ministru continuă a întreținé relațiun cu Zancoviștii. Prințele are cunosință despre acésta; elu a fostu tot-d'auna neliniștitu din acésta causă și acesta este motivulu pentru care a cedat primulu sêu ministru în afacerea Popoff. Ast-fel s'a creatu unu precedentu de care d. Stambuloff și va aduce tot-d'auna aminte, când o divergență de opiniu între șeful statului și șeful guvernului va împedeca actele sêu tendințele acestuia din urmă.

Intr'adevăr, decă s'ar modifica, și decă principele Ferdinandu s'ar vedea pusu în pozițiune d'a abdică, d. Stambuloff nu voescă să se găsescă în aceeași situațiune neplăcută; elu iubescă puterea și ține se o conserve. Pentru a evita întorcerea la viața privată sêu neplăcerile unui esil voluntaru sêu forțatu, primulu ministru nu se va da înapoi când va fi vorba de o bună înțelegere cu d. Dragan Zancov, vechiulu sêu prietenu, a cărui reintorcere la Sofia este deja semnalată, și se va supune uneia din acele transformări, alu căroru secretu îl posedu numai ómenii de stat din orientu, și în care privință ómenii politici din Bulgaria suntu speciali.

SCRILE DILEI.

La alegerile de eri, cari s'au ținutu la Biserica sf. Nicolae din locu, au fostu următorii aleși: **In comitetul parochialu:** 1. I. Petricu 2. D. Almășan 3. V. Voina 4. St. Iosif 5. T. Nicolau 6. I. Prișcu 7. I. Popescu 8. L. Nastasi 9. G. Petroviciu 10. I. Bobancu jun. 11. Andreiu Bârseanu 12. Ant. Purcarea 13. I. M. Burbea 14. I. Ghirincea 15. Iosif Macsimu 16. I. Grindu 17. Ir. Neguță 18. I. Săniută 19. Ipolitu Ilasievici 20. I. Lengăr. 21. G. Navrea jun. 22. I. Dușoiu sen. 23. I. C. Panțu 24. I. Giuvolca 25. N. Ghighiniță 26. G. Belisim 27. D. Iarca sen. 28. G. Măzgăreanu jun. 29. R. Panțu 30. D. Sibianu. **In Epitropia bisericeii:** 1. Ioan Manole 2. Andr. Lupanu 3. Sterie Stinghe 4. D. Pascu. **In Delegațiunile scolare:** 1. I. Petricu 2. V. Voina 3. D. Almășanu, 4. St. Stinghe 5. I. Lengăr 6. I. Săniută 7. T.

Nicolau 8. Laz. Nastasi 9. St. Iosif 10. I. C. Panțu 11. Andreiu Bârseanu 12. G. Navrea jun. 13. Ip. Ilasievici.

Dela *Tușnadu* ni-se scrie, că la băile de acolo se află deja peste 800 de óspeți și că numărulu acestora 'continuu se înmulțesc. Timpulu este forte bunu, excursiun și petreceri nu lipsesc.

Consistoriulu archidieceșan din Sibiu face cunoscutu, că tinerii cari aru voi să între ca *elevi ai seminarului archidieceșan* au să-și așternă rugăile lor la Consistoriu celu multu până la 1 Augustu st. v. Cei primiți voru avé să se presinte în institutul seminarialu în dimineața zilei de 31 Augustu spre a fi visitați prin medicu. În cele 3 zile dela începutu ale lui Septemvre noii elevi voru avé să se înmatriculeze la direcțiunea seminarială avëndu să depună atunci fiă-care taxa seminarială de 100 fl. pentru convictu și alți 2 fl. ca contribuire odată pentru totdeuna la biblioteca seminarială. Eleviloru mai s'erac li-se concede să solvescă taxa în 2 rate de câte 50 fl., anume la începutulu lui Septemvre și Februaru.

Învățacelu dela școlele de stat de sculptură din Satulungu (Săcele) Iosif Moianu din Voila (comit. Făgărașu, care a trimes la expozițiunea din Craiova obiecte sculptate artisticu, a fostu premiațu cu medalia de bronz și a primitu diploma de laudă.

Oficiulu postal din comuna *Buticnia* (Bökény), comitatul Cojonei, care fu sistat până acum, se va pune dela 1 Augustu éraš în activitate.

D-nii *T. Nica*, comisari alu guvernului pe lângă Banca Națională a României, și *Ant. Carp*, directoru la acestu institutu financiaru, au plecatu Joi la Berlinu, pentru a termina operațiunile împrumutului pe rentă.

România și convenția de comerț.

Cetim în „Epoca“ de Sâmbătă: Din cercurile amice ale legațiunei austro-ungare aflăm, că guvernulu românesc ar fi făcutu cunoscutu oficiosu, că densusu se va abține dela ori ce inițiativă în cestiunea Convențiunei de comerț. Piedicile ce a întâmpinat și întimpină încă încheierea acestei convențiunii vinu numai din partea guvernului austro-ungaru și prin urmare pe câtu timp densusu nu

va face propunerii mai acceptibile, ori-ce încercare din partea guvernului nostru ar fi zadarnică.“

Mormântul și bustul lui Bolintineanu.

„României“ îi se raporteză, că lucrările de restaurare a mormântului și aședarea bustului poetului Dimitrie Bolintineanu s'au începutu deja.

D-nii Athanasiad și Ioan S. Rădulescu, membri ai comitetului de inițiativă, s'au transportat la Bolintinulu din Vale unde au depus, sub solulu bustului, unu act comemorativ. În acestu act s'au menționat numele inițiatorilor, ale Regelui și Reginei, alu prefectului județului Ilfov, ale persónelor cari au cooperat la traducerea în faptu a acestei întreprinderi, ale măestrilor cari au concurat cu arta lor și alu autorității comunale. Elu a fostu subscris de o parte din membrii comitetului de inițiativă, de autoritatea comunala, de preoții bisericeii, de epitropi, de lucrătorii români și italieni deja ocupați cu acésta lucrare, cum și de mai mulți sâteni cari se aflau de față.

După aplicarea sigilului comunei Bolintinulu din Vale, actulu s'a depus în o piétră săpată, care s'a închis ermeticu, d'asupra căreia stă scrisu *Documentul Bolintineanu*. Cu acésta ocaziune, d. Athanasiad a pronunțat câteva cuvinte urându viitorului să aibă mai mulți Bolintineni. D. C. St. Bolintineanu, primarul comunei, a răspuns câteva cuvinte bine simțite la adresa comitetului.

Depunerea acestui act a avut efectulu unei solemnități prin numărulu și atitudinea celor prezenți.

Mormântulu, în modul dispus de comitetu, are o lungime de 4 metri; în lățime 185, ér bustulu aproape 3 metri înălțime.

Bustulu se dice că e lucratu ca mare măestria și că e de o frumșetă rară.

Pe la 15 Septemvre va avea locu inaugurarea. D-nul Bolintineanu, actualulu primaru, își dá tôte silințele ca să dea o formă mai plăcută localității unde odichnescu osămintele poetului, mortu pe scânduru spitalului dela Pantimonu din Bucuresci. D-sa a avut bunăvoința de a îngriji, pe lângă altele, și de curățirea și înfrumșetarea localității, făcëndu o șosea până la mormântulu poetului. Ba se dice, că nu peste multu timp osămintele voru fi transportate într'unu cimitir, unde se va construi în curëndu o capela, astfel ca tótă curtea bisericeii să fie transformată într'o frumoasă grădină.

I se ceru să dea înapoi livretulu, unu felu de portofoliu de piele subțire, cu pagini unsurose, pe care elu pușe pe masă oftându și cu lacrimile în ochi. Fostii lui camaradi, măhniți și țemțoși, deflără fără ca să se uite la elu și se risipiră.

După ce inseră, când drumurile rămaseră pustii, Ulric Tagmer fugi din primărie.

Lăsă, mergëndu pe furișu, regiunea locuită și se înfundă în singurătatea mlăștină a unei păduri de ulmi, care se întindea într'o vreme până la Sfânta-Petronilla.

Sui în timpu de jumătate de ceas o potecă pietrosă și mîncată de părăe; pe urmă ajunse într'unu luminis; și cõtindu la stânga se opri dinaintea unei colibe care părea albă la lumina lunii și care era aproape de Ghețaru de Josu. Ca să între, nu avu decât să ridice clanta ușii.

O femeie bine făcută și îmbrăcată după obiceiul tradiționalu alu Lucernei sta ghemuită pe o stâncă.

Cu cotele rădimate pe ghenunchi, își neteșea, dusă pe gânduri, peru negru și crețu.

Când auzi șgomotu, întorse capu.

— Ce veste? dîse ea deschidëndu buzele roșii și ochii mari.

— S'a regulat totu! răspunse Tagmer.

Și lu podidi plânsulu.

Maria Müller își pironi pe densusu ochii săi mari enigmatici și aprinși de aventurieră, ca să ghicească totu ce nu spunea elu, și încetu-încetu se înduoșă.

— Vino aici, Mario... dîsă Ulric cãdëndu pe saltea și rugându-se de dinsa.

Sedura unlu lângă altulu, omulu povesti întemplantarea, intrerupëndu-se din când în când și prindëndu curagiu numai sub balsamulu șeruturilor.

După ce și sfîrși povestirea se năpusti pe ea, țipându ca unu dobitocu. Și cu mânilu lui mari reci îi mângăia obrazii calzi și cărnosi, plângëndu și ridându tót într'o vreme.

Pe când Ulric vorbea, Maria nu dicea nicî o vorbă. Și decă neliniștea lui cerea unu răspuns, ea se multămea să-și întindă arculu umed alu gurii sale mute. Elu, liniștitu atunci de elocuența acestui limbagiu universalu, se lîpea de prea iubita lui.

Și aceia cărora acum le dicea lumea pe dreptu sêu pe nedreptu, uoigașulu și prostituata, aceste două lepădături ale societății își uitară mișelia lor în divina fericire.

Nici odată nóptea nu le acordase casur mai entusiaste lângă caprele lor adormite. Și când amanții adormiră caprele se desteptau, sub o rață de auroră, cu e musică de clopoței.

(Va urma.)

Castelul Peterhoff.

În scrisorile *mareșalului Moltke* asupra Rusiei, se găsece o descripție interesantă a castelului *Peterhoff*, unde s'a făcutu întrevăderea țarului cu împératulu Wilhelm.

Cu tôte că aceste linii sunt scrise acuma trei-șeci ani, d. Moltke, care era primulu adjutant alu prințului Frideric-Wilhelm și care însoți la Petersburgu și Moscova pe acela, care avea să devină împératulu Frideric III, la încoronarea împératului Alexandru II, ele au păstrat tótă actualitatea.

Ca și Arhimede, Petru celu Mare căută unu punctu de sprijin în afară de imperiulu lui, pentru a abate pământulu din orbita lui. Elu găsi acestu punctu de sprijin pentru reformele sale dincolo de granițele imperiului, în provinciile suedeze pe cari le cucerise. Fundă capitala sa europeană și când o sfârși construi Peterhoff-ulu pentru a vedé ce efectu va face ea.

Castelulu e o clădire forte întinsă, cu trei etaje, în stilu francesu. Elu e legat cu pavilionele prin galerii; culorile, alb și galben, se armonizează cu acoperișulu de fontă și cu aurula bogată a cupolelor.

Clădirea se înalță pe o terasă rădicată de vre-o 40 metri, care se înclină către mare. Spațiulu ce se află între apă și castel e șerpuitu de șoselele parcului; înainte și la mijlocul fațadei castelului se află unu basinu largu; basinulu e mărginitu cu două rânduri de căderi de apă, cari formeză o alee forte originală.

Unu caracteru particularu alu parcului sunt căderile de apă ce le conține. Cele mai mari căderi, — cari se află în fața castelului la mijlocu, — ajung până la o înălțime de 50—60 picior și au grosimea unui brațu. Aceste căderi nu se pot compara cu cele dela Wilhelmshoehe, nici cu cele dela Sans-Souci, însă ele sunt mai numeroase. Auzi apa murmurând pretutindeni: la umbra arborilor, templelor, statuelor, în bazine, sub forme de cascade etc. Iarba nu are aparența covorului naturalu, ca cea dela Windsor, nici ca cele artificiale dela Glienike, însă e totdeuna verde. Arborii sunt de diferite specii, sunt în parcu ulmi, sălcii, brați și mai alesu mesteacăn cu trunchiulu lui alb. Ștejaru e forte puțin. Teiulu asemenea rar și se ține numai grație unei culturi artificiale. Nalba, rozele, ochiulu boulu,

Industria de casă în România.

„Curierul“ din Iași scrie în privința industriei de casă din România următoarele:

„Industria la noi în țară progresază din zi în zi; și mai cu osebire vedem cum femeile române își dau silința pentru ca în țară la noi să se poată lucra cu același gust și totuși așa de bine ca și prin celelalte țări. Dacă femeile vor fi încurajate, e speranță că în scurt timp să nu mai avem nevoie a ne procura nimic din străinătate. Ca exemplu putem cita școala confesională de fete din Iași, Sf. Sava, unde pe lângă că se lucrează foarte bine la lingerie, rochii și mode, (care deja e cunoscută că în totdeauna s'au lucrat de acestea în țară), dă ce e mai de admirat și de laudă sunt florile artificiale, care se lucrează la acea școală și care sunt atât de bine lucrate, că nu se pot întru nimic deosebi de cele aduse din străinătate.

Meritul acestei stări de prosperitate revine în primul loc d-șorei Pulcheria Codrescu, maestra atelierului de flori. D-sa încurajează elevele sale dându-le premii în fiecare an.

Intâmplări diferite.

Furtună în România. La 7 Iulie a căzut asupra comunelor Golăești, Tănătești și Rădiuț Metropoliei o grindină cum rară s'a vădit. Nu se mai ține minte asemenea nenorocire. Omenii cei mai bătrâni n'au apucat atare grindină. În aceste două comune grindina, mare câtă ouăle de găină, a pisat și sfărâmat cu desăvârșire semănăturile omenilor și ale posesorilor său proprietarilor, în cântă omenii, pe lângă că n'au ce mai aștepta dela ogorele lor, dă nu mai au nici ce lucra la posesori etc. Furtuna a împrăștiat și nimicite: nu numai semănăturile ce erau încă nescerate, ci a împrăștiat cu desăvârșire clăile de pe câmp, girezile, carele ce cărau snopi, ba chiar într'un loc a luat nouă stoguri și nu se știe unde-să. Au dispărut și omeni, care până aci încă nu s'au putut afla.

Nenorocire. Din părțile Șimleului Silvaniei ni-se scrie, că un june țeran din comuna Camăr, mănând o vacă la apă, își învârti peste mijlocul funea cu care era legată vaca, în timp ce în ambele mâni avea câte-un vas, cu care voia să aducă apă. Vaca din întâmplare spăruindu-se, începând a-lu țiri în toate părțile, căsându-i rânii și suferințe groznice, așa că pe când i venira alți întru ajutor, nefericitul tină murise.

se vede aci și colea pe covorul verde al parcului. Celelalte plante sunt exotice; totul arată, că suntem mai aproape de polul nord decât de ecuator.

Ceea ce m'a încântat mai mult în acest parc, e un riuțel, unu adevărat riuțel german, care șerpuesce între bolovanii marți de granit. Nu mă așteptam să găsesc unu povârniș așa de mare în această parte a Rusiei.

Riuțelul Peterhoff e unu riuțel natural. În susul lui proprietarii au profitat de abundența apei și au făcut un estee mare, inconjurate cu arbori și lângă care sunt o mulțime de case foarte frumoase. Proprietarii și-au clădit casele în care după fantasia lui. Ici se vede o vită italiană cu turnulețele în patru colțuri, statuie și o mulțime de scări, colo unu castel în stilul saxon-normand, cu balcon mare și ferestre largi.

Cea mai mare parte din case sunt construite în lemn, acoperite cu table de plumb văpsite de obicei verde sau albastru, ca să producă impresia că e în timpul verei, care lipsese de multe ori, cum s'a întâmplat de pildă anul acesta. În Rusia nu pleacă cineva d'acasă fără să ia o haină grosă și clima e așa în Rusia încât ori-cine se obișnuiesc cu această regulă. Ori-cum ar fi timpul mântău te apără său de ploaie său de praf.

(Va urma).

Literatură.

În tipo-litografia Ralianți și Ignat Samitca din Craiova a eșit de sub tipar **Divina Comediă** a lui *Dante Alighieri*. Partea II. **Purgatoriul**, tradus în românește de D-na *Maria P. Chițiu*. Format 8° de 600 pag. Prețul 7 lei 50 b. Acestă opă voluminoasă, tipărită pe hârtia foarte fină și cu multă atențiune în ceea ce privește gustul estetic, cuprinde după fiicare din cele 33 de cântece o mulțime de note după comentarii cei mai aleși. Notele acestea ușurează pe deplin înțelesul singuraticelor versuri și sunt de mare interes din punctul de vedere științific și mai ales din punctul de vedere istoric. Afară de aceasta pe fiicare pagină se află în partea din jos și textul original al versurilor traduse. Textul original e tipărit cu litere mici (nonpareille) și tot cu asemenea litere sunt tipărite și notele explicative.

„**Meseriașul Român**„ fôia pentru învățătură și petrecere, întocmită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii. Apare în Brașov de 2 ori pe lună și costă pe 1/2 an 60 cr. seu 2 franci. Editor și Redactor: *Bartolomeiu Băulescu*, președintele Reuniunii pentru sprijinirea meseriașilor români în Brașov. — Nr. 14 dela 15 (27) Iulie cuprinde: Invitare la abonament; Arta industrială; Cooperatorii români și expoziția de la 1889, de D. C. Butculescu; O întâmpinare; O diademă într'o casă de sănătate; Anecdote populare (Poezia beivului) de Th. D. Speranță; Felurite pentru meseriași; Sciri economice și industriale; Multe și mărute (Monumentul lui Aron Pumnul. Ce se consumă în Brașov. Unu Mecenate alu Evreilor); Diverse (Popore care mănâncă pământ, Mineralul cel mai important pentru omenie, Vechimea geamurilor, Căldur mar, O plantă electrică, Planta revolver, O lege salutară în Danemarca, Omeni bogati, Unu oraș nou); Glume; Concurs; Anunț; Tergurile dela 16—31 Iulie a. c.

Apele dela Breazu.

Este de mult știut, că pe Valea Breazului, de lângă Iași și în apropiere se află fântâni, a căror apă locuitorii nu o pot întrebuința la nimica. Gustul cel amar al acestei ape, conținutul ei considerabil în săruri, fac pe cei cari au săpat aceste fântâni să le părăsescă, scărbindu-se de lucrul perdut fără a fi găsită aceea ce căutau, adică apă dulce. În anul trecut, luța lui Noemvre, distinsul chimist, d-lu Conea, a supus apa unei din aceste fântâni, căreia i s'a dat numele de „Alexandru cel bun“, la o analiză cantitativă exactă. Rezultatele analizei chemice, făcute cu multă scrupulositate de acest învățat chimist, după cum le aflăm publicate în „Buletinul societății de medici și naturaliști“, sunt dintre cele mai satisfăcătoare.

D-sa, încheiând analiza acestor ape amare, se exprimă astfel: „Luând în considerația toate proprietățile avantajose ale apelor dela Breazu și în special ale fântanei „Alexandru cel bun“, având în vedere ușurința cu care se pot cere aceste ape, fiind nise produse ale solului nostru, avem totu dreptul de a ne exprima convingerea noastră, că apele dela Breazu, fiind în mânele unor persoane înțelepte și exploatate în mod rațional, ele vor deveni în cel mai scurt timp unu mijloc de terapeutică multu apreciat, unu obiect de consumațiune căutat de prima ordine. Dacă Liebig a desemnat apa amară dela *Friedrichshall*, când a analizat-o, de unu *javaerul alu Germaniei*, apoi aruncând o ochire asupra rezultatelor analizelor, se-mi fiă permisă a constata că *javaerul Român*, aflat la Breazu

lângă Iași, posedă pietre mai valorose decât a celui din Germania“.

DIVERSE.

Popor care mănâncă pământ. Ce-lebrul Sarant A. de Humboldt istorisește, că mai în toate țările tropice indigenii consumă pământ cu o poftă irestabilă. Adevărul este, că nu consumă ori-ce pământ, — ci din contră preferă lutul gras. Femeile din împrejurul râului Magdalena consumă lut în timpul, când confecționează ôle. Pofta crește în timpuri ploioase, așa de tare, încât chiar copii alergă să-și umple gurile cu lut môle. Humboldt ne mai spune că scoborînd râul Binsco a petrecut o zi într'egă cu otomacii, unu trib care consumă pământ, și descrie extraordinarul mod de traiu al acestui trib în următorul mod:

Pământul pe care-l consumă Otomacii este môle, grosu decios, de coloro cenușie-gălbue adevăratul pământ de ôle. Ei lu scot pre malurile riuilor Orinoco și Meta, l alegu cu mare îngrijire, fiind-că nu consumă ori-ce fel de pământ, lu frământă, facu din el unu fel de pâni din formă de globuri de aprocsimativ 15 centimetri diametru pe care le cõe la foc până când se cojesc. Înainte de a le mânca mõe în apă panile. Unu misionar foarte inteligent, care a trăit mai bine de 12 ani între Indieni m'a asigurat, că unu idigen consumă într'o zi aproape o jumătate kilogram de pământ. Dacă vei întreba pe un otomac, unde fi sunt proviziunile de ernă, iți arată o mare grămadă de pâni de... pământ. Totu Humboldt mai adaogă: „Deprinderea de a consumă pământ, este foarte răspândită în regiunile tropice. Să dice însă, că în nordul Suediei se consumă de asemenea unu fel de pământ, care conține foarte multe infusorii. În Finlandia țeranii amestecă pământ cu făină,“ Peruvianii Indigeni din Guinea, din Samara, Noa-Caldonia, Siam, Cambracia — și chiar Siberianii — consumă pământ.“

Cum se bea berea? Unu specialist german, dr. Schultze, recomandă a nu se be berea din pahare deschise, ci din pahare cu capacu său mai bine din care de pământ. Elu constat din propria esperință, că dacă pui bere de aceeași calitate într'unu pahar și într'o cană unde nu străbatu rațele sorelei, în timp de 4 minute berea din pahar primese unu gust și unu miros neplăcut, pe când berea din cană acoperită rămâne cu totul bună și nealterată. Urmază de aici, că rațele directe ale sorelei în scurtu timp infectează berea și de aceea este consultu a se be din ulciore seu alte vase, în cari rațele sorelei nu pot ușor străbate.

Poesia unui tipograf.

Când mă prin foșnetele rochii,
Ce dulce mă ești, ce dulce ai
Ai ochi ca două vioare
Ca 'n noapte cele mai dragi

Oh, câtu sunt plinu atunci de muse,
Când eu sêrutu a tale

Ca tine nici o stea nu luce,
Ah, sfântă-mi ești, ca sfânta

Ești ângeru, spunu cu adevărul,
Și blondu ca aurul tui

Te vădu, și-mi perd alu vorbeii nex,
Atunci sunt ca unu

Oh, Himen, vino, căci am causă
Să vii, ah vino, punctu și

Te rog dă, dulcea mea stăpană,
Dă-mi inima, dă-mi mica-ti

Fonograful lui Edison. Unu întreprinzător american, cu numele Lippincott, acumpăratu dreptul de vânzare pentru America a aparatului așa numit *fonograf*, alu căruia inventatoru este Edison și care l'a perfecționat întru atâta, încât acesta primese discursuri întregi, pe cari le pôte rosti a doua ôră,

a treia ôră, ori chiar și de mai multe ori, și încă mai repede ori mai rar, după cum îți este gustul. Dreptul de vânzare l'a cumpăratu Lippincott cu unu milion de dolari, dă acestu dreptu se referese, precum amu dîsu, numai la America. Vânzarea pentru Europa, Edison și-a monopolizat-o pentru sine. Foile americane spun, că de aci înainte parlamentele nu voru avé nevoie de stenografi pentru însemnarea discursurilor rostite acolo, căci fonografulu sêvîrșese această lucrare cu cea mai mare acuratețe. Ba fonografulu se pôte direge astfel, ca ori cine se pôte scrie vorbirile replicate de el; de aci rămâne ca acestu aparatu să aducă folose ne spusu de mari pentru omenie, căci atâtu în parlamente și alte adunări publice, cât și aiurea, elu are să substituie greua muncă a scrierei și a dictării. Redactorii foilor americane voru fi cei dintâi, cari în loc de a scrie articuli, i voru spune repede fonografulu, fonografulu va cânta vorbă de vorbă culegătorului și după ce articolul va fi astfel culesu, fonografulu ilu va cânta încă odată pentru coregerea erorilor de tipar. Fonografulu păstrează cuvintele timp ori câtu de îndelungat, așa că omul cu ajutorul fonografulu pôte auzi la bătrânețele sale cuvintele ce i li-a șoptit mamă-sa când era în lăgănu, toate conversațiile petrecute în familie etc. — Este adevăratu, că scirile aduse de foile americane nu sunt totdeauna cele mai autentice, dă nu este imposibilu, ca fonografulu să aducă odată folose mari pe terenul literar.

Rectificare. În numărul trecut alu fôiei noastre, la scirile telegrafice, rëndul alu 2-lea din urnă, în loc de „Publicul“, este a se ceta: **Publicul**.

Cursul ptei Brașov

din 24 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescl	Cump.	Vend.	8.74
Argintu românescu	8.68	8.70	
Napoleon-d'ori	9.88	9.92	
Lira turcescu	11.20	11.24	
Imperial	10.20	10.24	
Galbini	5.88	5.91	
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	—	
„ „ 5%	98.—	98.50	
Ruble rusescl	117.—	118.	
Discontul	6 1/2—8%	pe anu.	

Cursul la bursa de Viena

din 28 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.85
Renta de hârtia 5%	90.—
Imprumutul căilor ferate ungare	151.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor terate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ungare	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.80
Bonuri rurale Banat-Timiso	105.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.—
Bonuri rurale transilvane	104.40
Măru 100 imp. germane	60.87
Londra 10 Livres sterlinge	124.50
Imprumutul cu premiulu ungurescu	131.—
Renta de hârtia austriacă	81.15
Renta de argint austriacă	82.25
Renta de aur austriacă	112.10
Losur din 1860	130.80
Acțiunile băncii austro-ungare	371.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	304.25
Acțiunile băncii de credit austr.	308.70
Losurile pentru regularizarea Tisei și Seghedinului	124.80
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	100.50
Bonuri croato-slavone	101.—
Galbeni imperialesci	5.88
Napoleon-d'ori	9.85

Bursa de București.

Cotă oficială dela 17 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	Vend.
Renta română 5%	91—	92
Renta rom. amort. 5%	92.1/2	93—
Renta convert. 6%	90.—	90.1/2
Impr. oraș. Buc. 10 fr.	37.—	42.1/2
Credit fonc. rural 7%	106.3/4	107.1/2
„ „ 5%	92.1/4	92.1/2
„ „ urban 7%	105.1/2	106—
„ „ 6%	98.1/2	99.1/2
„ „ 5%	88.—	88.1/2
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	220.—	225.—
Aur contra bilete de bancă	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aur.	2.01	2.02
Aur contra argintu său bilete	16.—	16.1/2
Florinu valore austriacă	2.	2.01

Editor și Redactor responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

PUBLIKAȚIUNE.

Inaltul ministeriu reg. ung. pentru lucrările publice și comunicațiune, cu ordinul dtto 23 Iuliu Nr. 19,794, a binevoit a încuviința edificarea podului pe drumul strategic „Șierpeni-Brană” peste fluviul așa numit „Bârza” cu suma de 7525 fl. 18 cr. v. a. ceia ce comisiunea administrativă în ședința sa din 14 Iuliu a. c. sub Nru 497 a și decis'o.

Pentru efeptuirea acestei edificări se determină licitațiune cu oferte închise pe ziua de 16 Augustu a. c. la 10 ore a. m. în cancelaria vice-comitelui comitatensu.

Doritorii de a licita suntu provocați de ași înainta ofertele lor compuse conformu calculului de spese și a condițiunilor specificate provădute cu unu vadiu de 5% după suma susu menționată în ziua ficsată până la 10 ore a. m. cu atât mai vêtosû, deorece ofertele întârziate nu se voru mai lua în considerare.

Atâtû calculul de spese câtû și condițiunile specificate se potû vedé în decursul ôrelor oficiose la oficiul de edile reg. ung. din locu.

Făgărașu, în 26 Iuliu 1888.

Daniel de Gramoiu,
vice-comite.

109,3—1

Nou abonamentu

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisû nou abonamentu la care invitamû pe toți amici și sprî jnitorii fôiei nôstre.

Prețulû abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șese luni 6 fl.
pe unû anû 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șese luni 20 franci,
pe unû anû 40 franci.

Abonarea se pôte face mai ușorû și mai repede prin **mandate postale.**

Domnii, carî se voru abona din nou, sê binevoescă a scrie adresa lămuritû și a arêta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

➔ **Numere singurate**
din „Gazeta Transilvaniei“
à 5 cr. se potû cumpêra în
tutungeria I. Gross, în libră-
ria Nicolae Ciurecu și Al-
brecht & Zillich.

CITAȚIUNE.

Bucurû Homorodîianu gr. cat. din Cohalmû, de 13 anî părăsindu-și femeia, pre Eva Iosifû gr. cat. din Draos dom. în Homorodû și ne aflându-i-se ubicațiunea, prin acêsta este citatû: ca în terminû de unû anû sê se prezenteze la forulû matrim. deleg. gr. cat. de I instanță alû Făgărașului, căci în absența lui se va da cursû liberû procesului și va fi înlocuitû prin curatorû ad actum.

Dela presidiulû forului matrimonialû gr. cat. de I instanță alû vicariatului Făgărașu.

Făgărașu, în 23 Iuliu 1888.

Basiliu Rațu,
vicartu.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorû în Brașovû.**I. Plecarea trenurilor:**

1. Dela Brașovû la Pesta:

Trenulû de persône Nr. 307: 7 ore 10 de minute sêra.
Trenulû mixtû Nr. 315: 4 ore 10 minute dimînêța.

2. Dela Brașovû la Bucuresci:

Trenulû acceleratû Nr. 302: 5 ore 37 minute dimînêța.
Trenulû mixtû Nr. 318: 1 oră 55 minute după amêđi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașovû:

Trenulû de persône Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amêđi.
Trenulû mixtû Nr. 316: 9 ore 52 minute sêra.

2. Dela Bucuresci la Brașovû:

Trenulû mixtû Nr. 317: 2 ore 32 minute după amêđi.
Trenulû acceleratû Nr. 301: 10 ore 12 minute sêra.

A. Plecarea postelorû:a) Dela Brașovû la *Rêșnovû-Zêrnesci-Branû*: 12 ore 30 m. după amêđib) " " *Zizinû*: 4 ore după amêđi.c) " " în *Sêcuime* [S. Georgi]: 1 oră 30 minute nôptea.d) " " la *Făgărașu*: 4 ore dimînêța.e) " " la *Săcele*: 4 ore dimînêța.**B. Sosirea postelorû:**a) Dela *Rêșnovû-Zêrnesci-Branû* la Brașovû: 10 ore înainte de amêđi.b) " *Zizinû* la Brașovû: 9 ore a. m.c) Din *Sêcuime* la Brașovû: 6 ore sêra.d) " *Făgărașu* la Brașovû: 2 ore dimînêța.e) " *Săcele* la Brașovû: 6 ore 30 minute sêra.

Rugamû pe domnii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei sê binevoiască a scrie pe cuponulû mandatului postalû și numerii de pe fâșia sub care au primitû diarulû nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRĂȘOVÛ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai noue mijlôce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuêză totû felulû de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimare artistice în aurû, argintû și colorî, tabele, etichete de totû felulû și esecutat elegantû.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de visită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Disponêndû de mașini perfecțiionate și de isvôre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulû nostru tipograficû este în pozițiune a eseuta ori-ce comandă în modulû celû mai esactû și esteticû precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescû în biuroulû tipografiei, Brașovû, piața mare Nr. 22, etagiulû I, cătră stradă. Comandele din afară rugamû a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovû.